

Ἀντίπαλο δὲν εἶχε μέσα στους θεούς,
 τοὺς ἀδερφοὺς του.
 Οἱ θεοὶ ἀδελφοὶ ἐνόθησαν ὅλοι,
 ἐτάραξαν τὴν Τιριάτ καθὼς μπρὸς πίσω
 κλυδωνίζονταν
 καί, τάραξαν τὴν κοιλιὰ τῆς Τιριάτ
 μὲ τὸ γλέντι τους στὴν Κατοικία τ' Οὐρανοῦ.
 Ὁ Ἀποσὺ δὲ μπορούσε νὰ λιγοστῆρει τὶς
 κραυγὲς τους
 κι ἡ Τιριάτ ἔμενε ἀμίλητη γιὰ τὸν τρόπο
 τους.

Τὰ ἔργα τους ἦταν ἀηδιστικά στὸν [...]
 Σιχαμερὸς ἦταν ὁ τρόπος τους· ἦταν ἀνο-
 πόφοροι.

Πινάκιδα Α, στ. 1 — 28

Σημειώσεις

* Τὸ Ἐνούμια Ἔλις (τ' ὄνομά του ἀπὸ
 τὶς δύο πρώτες του λέξεις) ἔχει διασωθῆ
 (ὅπως καὶ τὸ Ἔπος τοῦ Γιλγαμές — Ἔδριες
 5—14) σὲ ποικίλα ἀποσπάσματα καὶ παραλλα-
 γές, φαίνεται ὅμως πὼς ἔκλινσε στὴ Βαβυ-
 λῶνα τὶς ἀρχὲς τῆς 2ης χιλιετηρίδας π.Χ.
 Τὸ κείμενο ποὺ μεταφράζεται ἔδω (ἀπ' τ' ἀγ-
 γλικά) εἶναι ἀκκαδικό.

Τὸ Ἐνούμια Ἔλις ἀπαγγέλλεται τὴν Προ-
 τοχρονιά, στὴ γιορτὴ τῆς κοσμογονικῆς νί-
 κης, γεννώντας τὸν κόσμο ἀπ' τὸ χάος. Τὸ
 πλήθος τῶν μυθολογικῶν καὶ ποιητικῶν βάρ-
 σεων ἔρμηνείας πολλῶν πολιτιστικῶν μου-
 φῶν κάνουν τὸ Ἐνούμια Ἔλις βασικό κείμη-
 νο μελέτης. Ἡ «Ἔδρια» τὸ παρουσιάζει (ὡ-
 πως ἔλα τὰ κείμενα τῆς, ἀπ' τὴν ἀρχὴ) γιὰ
 τὴν ἔρμηνεία τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ (ποῦ
 προσεχτικά τὴν ἀρχίζουν οἱ «Προτάσεις» —
 Ἔδριες 7 κ.έ.). Ἄς προσεχτοῦν πρὶν ἀπ'
 ὅλα οἱ τυπικὲς φράσεις - φόρμουλες καὶ ὁ
 διαφανόμενος (καὶ συντηρημένος σὲ μερικὲς
 παραλλαγές τοῦ κειμένου) χωρισμὸς τῶν ἡ-
 μισυχίων (δὲς καὶ Ἔδρια 10-11-12, Με-
 λέτη στὸν δεκαπεντασύλλαβο, σ. 11).

Ἄ δίνονται μόνο οἱ ἀπολύτως ἀπαραιτήτες
 γιὰ τὴν πρώτην κατανόησιν τοῦ κειμένου.

Μουμιοῦ; μάνα — πλάστηκαν μέσα
 τους; στὰ νερά τοῦ Ἀποσὺ(τὸ ζωντανό,
 φρέσκο νερό) καὶ τῆς Τιριάτ (τοῦ —αίγυ-

πιακοῦ — ὠκεανοῦ, τῆς θάλασσας, τοῦ χάρ-
 ου) — ζωντανοῦντ: ὄνομα τοῦ θεοῦ τῆς
 γῆς καὶ τοῦ νεροῦ Ἐα — τοὺς ἀδερφοὺς
 του: παροῦντ. «τοὺς πατέρες του».

— συνενίζεται

ΚΕΑΤΕΣ ΔΥΟ ΛΑΤΚΑ ΤΡΑ- ΓΟΥΔΙΑ

Στὸν ἥλιο

Χαίρε, ἥλιε τῶν ἐποχῶν, καθὼς περνᾷς
 ψηλά τοὺς οὐρανοὺς, μὲ τὰ νερά σου ἄμα
 κθερὴ στὰ ἔψη· εἶσαι ἡ εὐτυχισμένη μάνα
 τῶν ἀστέρων.

Βουλιάζεις μέσα στὸ φρερό ὠκεανὸ καὶ
 κακὸ δὲν παθαίνεις, δὲν παλγώνεσαι, ἀνο-
 τέλλεις πάνω στὸ ἥλιο κύμα σὺ μὰ νέα θυ-
 αλίσαι μὲς στὰ λουλούδια.

Στὸ φεγγάρι

Χαίρε, πετράδι τῆς νύχτας!
 Ὀμορφιά τ' ὀφθαλμῶν, πετράδι τῆς νύχτας!
 Μάνα τῶν ἀστέρων, πετράδι τῆς νύχτας!
 Θετὸ παιδί τοῦ ἡλιοῦ, πετράδι τῆς νύχτας!
 Μεγαλτεῖο τῶν ἀστέρων, πετράδι τῆς νύχτας.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ — ΒΙΕΤΝΑΜ

Χρονὴ πεταλούδα,
 χρονὴ πεταλούδα,
 τὴ λυγρὰ σου φτερά
 χαϊδεύουν τὸ χορτὸ
 κι ἐγὼ τρέχω πίσω σου,
 χρονὴ πεταλούδα.
 Χτυπάς τὰ φτερά
 ψηλά πᾶς, ψηλά
 κι ἐγὼ μὲ τὸ βλέμμα κοντά σου,
 χρονὴ πεταλούδα,
 χρονὴ πεταλούδα.

Τράν Ντάνγκ Χόα, 13 χρονῶν, 1966

ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

e, e, cumplings

ο Κας χ δε θα μας ληψ
 που σταν ειναι ανθρακος
 πουλσι τα ποια για τα λιγα
 περιλαμβανομενου του Κου χ

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΙ

ὌΝ ΧΟΥΑΝ

εἶς νὰ μὲ μάθεις τὰ λόγια τῶν τρα-
 οῦ τραγουδήσεις;

δὲ μπορῶ, Τὰ τραγοῦδια εἶναι
 τὰ λόγια ποῦ ὁ προστάτης, ὁ ἴδιος,
 ε. Τὰ τραγοῦδια εἶναι τὰ τραγοῦ-

Δὲ μπορῶ νὰ σοῦ πῶ τί εἶναι.

τι δὲ μπορεῖς νὰ μοῦ πεις, δὸν Χουάν;

αὐτὶ τὰ τραγοῦδια εἶναι ἕνας δεσμὸς
 σα στὸν προστάτη καὶ μένα. Εἶμαι βέ-
 σ πὼς κάποτε θὰ σοῦ μάθει τὰ τραγοῦ-

δια τὰ δικὰ σου. Περίμενε ὡς τότε καὶ ποτὶ,
 ποτὶ - ποτὶ νὰ μὴν ἀντιγράψεις οὔτε νὰ
 ρωτήσεις γιὰ τὰ τραγοῦδια ποῦ εἶναι ἐνὸς
 ἀλληλοῦ.

Οἱ διαχέτες τοῦ δὸν Χουάν, ἀπὸ τὸν Κ.
 Καστανέντα· δὲς καὶ Ἔδρια 13, σ. 25—7.

(Ἄς θυγηθοῦμε πὼς καθέννας, χωριάνης,
 ἔχει τὸ τραγοῦδι του — ποῦ δὲν τὸ ἔπασε,
 βέβαια, αὐτός. «Προστάτης», φυλακτῆρα
 φυσικὴ δύναμη, κάποιον ὄν. « Ἡ λέξη «Προ-
 τάγονοι» γράφεται μὲ τὸν πιὸ μεγάλο σφ-
 βισμῶ,).